

казалъ на дѣца-та си: „Идете пакъ въ Египетъ и, ако е возможно, купете жито.“—„Египетскыя-тъ правитель,“ отговорилъ Іуда, „ни каза: да ся не показвате прѣдъ очи-тѣ ми, ако не доведете съ себе си наймалкыя си братъ. Отпусти съ насъ отрока, другояче не можемъ купи жито, и тогава трѣбва да изремъ всички отъ гладъ, и ты, и ный, и дѣца-та ни. Азъ вземамъ на себе Веніамина; отъ мене го искай; ако не ти го доведѣ назадъ и не постави прѣдъ тебе, тогава нека падне всичка-та вина на мене единого въ всичкий ми животъ. Ако не бѣхме ся бавили толкосъ дѣлго, можехме до сега да ся върнемъ два пѫти отъ Египетъ.“

Напослѣдъкъ Іаковъ казалъ съ сърдце стѣснено: „Кога е това непрѣмѣнно нужно, то ето что да направите: вземете отъ найдобры-тѣ произведенія отъ таїж земѣ, като: балзамъ, медъ, стираксъ, оимянъ, финики и миндалы, и занесете на Египетскыя правитель, и пары-тѣ, что ся найдохѫ во врекы-тѣ, върпете му гы назадъ. Вземете съ себе и Веніамина. Всемогущій Богъ да ви помогне да намѣрите милость прѣдъ правителя Египетскаго, та да доведете назадъ со себе и брата си, что е останжъ въ залогъ, и Веніамина. А менѣ ако е сѫдено да остана безчаденъ, то нека бѫде и така.

Сынове-тѣ Іакововы пристигнѣли пакъ въ Египетъ. Кога ся научилъ Іосифъ, че дошълъ Веніаминъ наедно съ други-тѣ си брати, повыкалъ домоуправителя и заповѣдалъ му да приготви великолѣпенъ обѣдъ и да покани пришелци-тѣ да обѣдватъ съ него. Кога ты вовелъ домоуправителя-тѣ въ дома на Іосифа, ти му расказали съ трепетъ за пары-тѣ, что били нашли въ врекы-тѣ; ти мыслили, че ще гы взематъ робы за нихъ пары. „Не грижете ся за това нѣчто,“ отговорилъ домоуправителя-тѣ, „самъ Богъ ви е возвършилъ пары-тѣ: азъ си пріехъ за всичко исправно.“ Тогава извелъ и Симеона, и всички наедно влѣзли въ дома-тѣ Іосифовъ. Домоуправителя-тѣ имъ казаль, че ще останжъ тамъ да обѣдватъ и че ослы-тѣ имъ ще бѫдѫтъ такожде накърмены.